

docet, quid voluntatis humanae libertas in rebus externis sive naturalibus, & spiritualibus possit, quid non possit: Et ἀντιθέσθαι, directâ partim contra Pelagianorum, partim Pontificiorum errores.

PARS I. ARTICVLI

Θελικῆ.

14. Quanquam liberi Arbitrii vox sacris in literis ἀυτολεξι non reperitur: res tamen ipsa nec ficta nec commentitia videri debet.

15. Graeci appellant ἀυλεξιςτιον, quod est, sua potestatis, aut sui juris: Vnde nominis huius insolentia, ac superbia facile omnibus innotescit.

16. Ipsa verò Liberi Arbitrii vox, è Philosophorum Scholis, ad doctrinam Ecclesiae traducta, primo hominis statui, quem Integri nominare solemus, propriè ac unicè competit.

17. Fuit enim ad imaginem Dei initio ille conditus, quæ erat rectitudo scientia in mente & intellectu: obedientia pura ac sancta in affectibus ac motibus internis: liberrima denique facultas voluntatis, tam persistendi in bono, quàm declinandi ad malum. Gen. 1. 27. Col. 3. 10. Eph. 4. 24.

18. Vnde haud perperam Liberum Arbitrium definiri consuevit, quòd sit actus mentis & voluntatis, quo inter res obiectas tum bo-

nas